

Opinia Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego w sprawie: Propozycja dyrektywy Rady zmieniającej dyrektywę 77/388/EWG z powodu przystąpienia Czech, Estonii, Cypru, Litwy, Łotwy, Malty, Polski, Słowenii, Słowacji i Węgier

(COM(2004) 295 final)

(2005/C 120/20)

30 czerwca 2004 r. Rada postanowiła, zgodnie z art. 262 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską, zasięgnąć opinii Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego w sprawie wspomnianej powyżej

Mając na uwadze pilny charakter zadania, Europejski Komitet Ekonomiczno-Społeczny postanowił na swojej 412. sesji plenarnej w dn. 27-28 października 2004 r. wyznaczyć **Antonello Pezziniego** jako sprawozdawcę generalnego i stosunkiem głosów 121 do 0, przy 3 głosach wstrzymujących się, przyjął następującą opinię:

1. Wstęp

1.1 W ramach „Wiedeńskiej strategii dla Europy” wiedeńska Rada Europejska z dn. 11-12 grudnia 1998 r. zaleciła, by państwom członkowskim, którego tego pragnęły, wolno było stosować na zasadzie eksperymentu zredukowaną stawkę VAT na usługi wymagające dużego nakładu siły roboczej, tak aby sprawdzić efekty takich redukcji dla tworzenia miejsc pracy i walki z szarą strefą⁽¹⁾.

1.2 W nawiązaniu do tego zalecenia Rada przyjęła 22 października 1999 r. dyrektywę *ad hoc* (1999/85/WE) o czasie obowiązywania równym 4 lata (2000-2003). Dziewięć państw członkowskich: Belgia, Grecja, Hiszpania, Francja, Włochy, Luksemburg, Holandia, Portugalia i Zjednoczone Królestwo, skorzystały z tej możliwości.

1.3 W odpowiedzi na raporty zawierające ewaluację efektów tych działań, Komisja przedstawiła propozycję dyrektywy mającej na celu uproszczenie i racjonalizację zredukowanych stawek VAT⁽²⁾. Z powodu licznych rozbieżności Rada nie mogła jeszcze przyjąć projektu dyrektywy. Ponadto przyjęcie dyrektywy w tej dziedzinie wciąż niestety wymaga jedności.

1.4 W konsekwencji, zważywszy na ryzyko niepewności prawnej w państwach członkowskich stosujących zredukowane stawki, Komisja w porozumieniu z Radą zaproponowała przedłużenie terminu obowiązywania dyrektywy 1999/85/WE do 31 grudnia 2005 r.

Bruksela, 28 października 2004 r.

2. Uwagi ogólne

2.1 EKES już kilkakrotnie poparł zasadę stosowania zredukowanych stawek VAT na usługi wymagające dużego nakładu siły roboczej⁽³⁾.

2.2 W swoich opiniach EKES pozytywnie ocenił efekty tych działań na tworzenie miejsc pracy i walkę z szarą strefą.

2.3 EKES sformułował ponadto wiele sugestii dotyczących objęcia zredukowanymi stawkami VAT innych sektorów, takich jak usługi restauracyjne czy restauracja budynków historycznych i religijnych oraz prywatnych budynków należących do dziedzictwa kulturalnego i architektonicznego.

2.4 EKES zatem popiera zasadę, by do 31 grudnia 2005 r. — zgodnie z dyrektywą 1999/85/WE — pozwolić tym nowym państwom członkowskim, które o to poproszą, na stosowanie zredukowanych stawek VAT na usługi wymagające dużego nakładu siły roboczej.

2.5 EKES jednak wyraża ubolewanie, że Rada nie mogła dojść do porozumienia w kwestii propozycji Komisji Europejskiej w sprawie dyrektywy upraszczającej i racjonalizującej system VAT.

2.6 EKES kilkakrotnie wyrażał swoje przekonanie, że zasada jedności w wielu aspektach spraw podatkowych jest prawdziwą przeszkodą dla postępów Unii.

Przewodnicząca

Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego

Anne-Marie SIGMUND

⁽¹⁾ W tym czasie bezrobocie w UE wynosiło blisko 10 %. Nadzwyczajna Rada Europejska w Luksemburgu (1997) skoncentrowała swoje działania na walce z bezrobociem. Badania Akademii Europejskiej w Avignon wykazały, że szara strefa w UE sięga 28 %. Zob. także opinię EKES w sprawie szarej strefy (Dz. U. C nr 101 z dn. 12.04.1999, s. 30).

⁽²⁾ COM(2003) 397 final z dn. 23 lipca 2003 r.

⁽³⁾ Dz.U. C 209 z dn. 22.07.1999 r.
Dz.U. C 32 z dn. 05.02.2004 r.